

”ميني بچي - ديھي ايمانِي بنو تو سيتل هو جائينگي، وڪارون ڪي بانس

نڪل جائينگي، اُنتر مُکي هو جائينگي، قول بن جائينگي“

پُرسن:- باپ دادا سڀي بچون ڪو ڪوئسي دو وردان ديتي هئ؟ اُنهيَن سوروپ ۾ لاني ڪي وڌي ڪيا هئ؟

اُتر:- بابا سڀي بچون ڪو شانتِي اؤر سڪ ڪا وردان ديتي هئ. بابا ڪهتي بچي تهر شانتِي ۾ رهني ڪا اُپياس ڪرو. ڪوئي اُلٽا سُلٽا بولتي هئ تو تهر جواب نه دو. تهمهين شانت رهن هئ. فالتو جهرمئي، جهنگمئي ڪي باتين نهين ڪرني هئ. ڪسي ڪو پي دڪ نهين دينا هئ. مڪ ۾ شانتِي ڪا مَهرا ڊال دو تو يهه دونو وردان سوروپ ۾ آ جائينگي.

اور شانتِي. ميني ميني بچي ڪي سَنمڪ هئ، ڪي دُور چلي جاتي هئ. سَنمڪ ڦر وهي رهتي هئ جو ياد ڪرتي هئ ڪيونڪ ياد ڪي ياترا ۾ هيَن سڀ ڪُچ سمايا هوئا هئ. گايا جاتا هئ نان نظر سين نهال. آتما ڪي نظر جاتي هئ پرم پتا ۾ اؤر ڪُچ پي اُنڪو اُچا نهين لڳتا. اُنڪو ياد ڪرني سين وڪرم وناش هوتي هئ. تو اُپني پر ڪتني خبرداري رڪني چاهيئي. ياد نه ڪرني سين مايا سمجھ جاتي هئ ڪ اِنڪا يوگ ٿوئا هوئا هئ تو اُپني طرف ڪينچتي هئ. ڪُچ نه ڪُچ اُلٽا ڪرم ڪراءِ ديتي هئ. اُئسي باپ ڪي نندا ڪراتي هئ. پڳتي مارگ ۾ گاتي هئ بابا، ميرِي تو ايڪ آپ دوسرا نه ڪوئي. تب باپ ڪهتي هئ بچي، منزل بهت اونچي هئ. ڪام ڪرتي هوئي باپ ڪو ياد ڪرنا يهه هئ اونچ تي اونچ منزل. اِسپر پُرئڪتس بهت اُچي چاهيئي. نهين تو اُلٽا ڪام ڪرني والي نندڪ بن جاتي هئ. سمجھو ڪوئي ۾ ڪروڌ آيا، آپس ۾ لڙتي جهڳڙتي هئ تو پي نندا ڪرائي نان. اِسپر بڙي خبرداري رڪني هئ. اُپني گرھست وهنوار ۾ رهتي هوئي ٻڌي باپ سين لڳائي هئ. اُئسي نهين ڪ ڪوئي سمپورڻ هو گيا هئ. نهين. ڪوشش اُئسي ڪرني چاهيئي هر ديھي ايمانِي بنين. ديھ ايمان ۾ آني سين ڪُچ نه ڪُچ اُلٽا ڪام ڪرتي هئ تو گويا باپ ڪي نندا ڪراتي هئ. باپ ڪهتي هئ اُئسي ستڙو ڪي نندا ڪراني والي لڪشمي نارائڻ بنني ڪي نؤر پاءِ نه سڪي. اِس ليئي پورا پرشارت ڪرتي رهو. اِس سين تهر بهت هيَن سيتل بن جائينگي. پانچ وڪارون ڪي باتين سڀ نڪل جائينگي. باپ سين بهت طاقت مل جائينگي. ڪام ڪاج پي ڪرنا هئ. باپ اُئسي نهين ڪهتي ڪ ڪرم نه ڪرو. وهان تو تمھاري ڪرم، اُڪرم هو جائينگي. ڪلهيگ ۾ جو ڪرم هوتي هئ، وه وڪرم هو جاتي هئ. اُپي سَنگر يگ پر تمڪو سيڪنا هوتا هئ. وهان سيڪني ڪي بات نهين. يهان ڪي سڪيا هيَن وهان ساڻ چلينگي. باپ بچون ڪو سمجھاتي هئ ٻاهر مڪتا اُچي نهين هئ. اُنتر مُکي پو. وه پي سميه آئينگا جب ڪ تهر بچي اُنتر مُک هو جائينگي. سواءِ باپ ڪي اؤر ڪُچ ياد نهين آئينگا. تهر آئي پي اُئسي ٿي، ڪوئي ڪي ياد نهين ٿي. گرپ سين جب ٻاهر نڪلي تب پتا پرا ڪ يهه هماري ما باپ هئ، يهه فلاڻا هئ. تو ڦر آب جانا پي اُئسي هئ. هر ايڪ باپ ڪي هئ اؤر ڪوئي اُنڪي سواءِ ٻڌي ۾ ياد نه آئي. پل ٿاثير پرا هئ پرنٽو پرشارت تو پوري ريت ڪرنا هئ. شرير پر تو ڪوئي پروسا نهين. ڪوشش ڪرتي رهن چاهيئي گهر ۾ پي بهت شانتِي هو، ڪلش نهين. نهين تو سڀ ڪهينگي اِنهر ڪتني اُشانتِي هئ. تهر بچون

ڪو تو رهنا هئ بلڪل شانت. تہ شانتِي ڪا ورثا لي رهي هونان. آڀي تہ رھتي هو ڪانتون ڪي بيچ ۾. قولون ڪي بيچ ۾ نهين هو. ڪانتون ڪي بيچ رھ قول بننا هئ. ڪانتون ڪا ڪانتا نهين رھنا هئ. جتنا تہ باپ ڪو ياد ڪرينگي اُتنا شانت رھينگي. ڪوئي اُلتا سُلتا بولي، تہ شانتِي ۾ رھو. آتما هئ هين شانت. آتما ڪا سوڌرم هئ شانت. تہ جانتِي هو آڀي همڪو اُس گھر ۾ جانا هئ. باپ پي هئ شانتِي ڪا ساگر. ڪھتي هئ تمڪو پي شانتِي ڪا ساگر بننا هئ. فالتو جھرمئي جھنگمئي بهت نقصان ڪرتي هئ. باپ ڊئريڪشن ديتي هئ اُتسي باتين نهين ڪرني چاهيئي. اس سين تہ باپ ڪي نندا ڪراتي هو. شانتِي ۾ ڪوئي نندا وا وڪرم هوتا نهين. باپ ڪو ياد ڪرتي رھني سين اوڙ هين وڪرم وناش هونگي. اُشانت نہ خد هو، نہ اوڙون ڪو ڪرو. ڪسڪو دڪ ديني سين آتما ناراض هوتي هئ. بهت هئ جو رپورٽ لکتِي هئ بابا، يھ گھر ۾ آتي هئ تو ڌمڪر مچاءِ ديتي هئ. بابا لکتِي هئ تہ آڀي شانتِي سوڌرم ۾ رھو. حاظمتائي ڪي ڪھاڻي پي هئ نان، اُنڪو ڪھا تہ مُڪ ۾ مُھلرا ڊال دو تو آواز نڪلينگا هين نهين. بول نهين سڪينگي.

تہ بچون ڪو شانتِي ۾ رھنا هئ. منش شانتِي ڪي ليئي بهت ڌڪي کاتي هئ. تہ بچي جانتِي هو همارا مينا بابا شانتِي ڪا ساگر هئ. شانتِي ڪراتي وڌو ۾ شانتِي اِستاپن ڪرتي هئ. آڀي پوڻيه مرتبي ڪو پي ياد ڪرو. وهان هوتا هين هئ ايڪ ڌرم، دوسرا ڪوئي ڌرم هوتا نهين. اُنڪو هين وڌو ۾ شانتِي ڪھا جاتا هئ. ڦر جب دوسري دوسري ڌرم آتي هئ تو هنگامي هوتي هئ. آڀي ڪتني شانتِي رھتي هئ. سمجھتي هو همارا گھر وهي هئ. همارا سوڌرم هئ شانت. اُتسي تو نهين ڪھينگي شير ڪا سوڌرم شانت هئ. شير وناشي چيز هئ، آتما اوناشي چيز هئ. جتنا سميه آتمائين وهان رھتي هئ تو ڪتنا شانت رھتي هئ. يھان تو ساري دنيا ۾ اُشانتِي هئ. اس ليئي شانتِي مانگتي رھتي هئ. پرنٽو ڪوئي چاهي سدا شانتِي ۾ رھين، يھ تو هو نہ سڪي. پل 63 جنم وهان رھتي هئ ڦر پي آنا ضرور پرينگا. آڀا پارٽ دڪ سڪ ڪا بجاءِ ڪر ڦر چلي جائينگي. ڊراما ڪو آڇي ريت ڌيان ۾ رکنا هوتا هئ.

تہ بچون ڪو پي ڌيان ۾ رھي ڪا بابا همڪو وردان ديتي هئ سڪ اوڙ شانتِي ڪا. برهما ڪي آتما پي سڀ سُنٽي هئ. سڀ سين نزديڪ تو انڪي ڪان سُنٽي هئ. انڪا مُڪ ڪان ڪي نزديڪ هئ. تمھارا ڦر اُتنا دؤر هئ. يھ جھت سُن ليٽي هئ. سڀ باتين سمجھ سڪتي هئ. باپ ڪھتي هئ ميني ميني بچون! ميني ميني تو سڀڪو ڪھتي هئ. ڪيونڪ بچي تو سڀ هئ. جو پي جيوا آتمائين هئ وه سڀ باپ ڪي بچي اوناشي هئ. شير تو وناشي هئ. باپ اوناشي هئ. بچي آتمائين پي اوناشي هئ. باپ بچون سين وارتالاپ ڪرتي هئ اِسڪو ڪھا جاتا هئ روحاني ناليچ. سُپريمر روح بڻ روڄون ڪو سمجھاتي هئ. باپ ڪا پيار تو هئ هين. جو پي سڀ روڄين هئ، پل تموپرڌان هئ. جانتِي هئ يھ سڀ جب گھر ۾ ٿي تو ستوپرڌان ٿي. سڀڪو ڪلپ ڪلپ هر آڪر شانتِي ڪا راستا بتاتا هون. ور ديني ڪي بات نهين هئ. اُتسي نهين ڪھتي ڌنوان پو، آيوڻشوان پو. نهين. ستيگ ۾ تہ اُتسي ٿي وه ياد ڊلاتي هئ. ڪرپا وا آشيرواد نهين مانگتي هئ. باپ، باپ پي هئ، ٿيچر پي هئ يھي بات ياد ڪرني هئ. اوھو! شو بابا پي هئ، ٿيچر پي هئ، گيان ڪا ساگر پي هئ. باپ هين بڻ آڀا اوڙ رچنا ڪي آد مڌيه اُنت ڪا گيان سُناتي هئ، جس سين تہ چڪوروتي مھارا جا بن جاتي هو. وه سارا آلرائونڊ چڪر هئ نان. باپ سمجھاتي هئ اِس سميه ساري دنيا راوڻ

راجيہ ۾ هئ. راوڻ صرف لنڪا ۾ نهين هئ. يهه هئ بيحد ڪي لنڪا. چارون طرف پاڻي هئ. ساري لنڪا راوڻ ڪي ٿي، آب ڦر رام ڪي بنتي هئ. لنڪا تو سوني ڪي ٿي. وهان سونا بهت هوتا هئ. ايڪ مثال پي بتاتي هئ ڏيان ۾ گيا، وهان ايڪ سوني ڪي ايت ديڪي. جئسي يهان مٽي ڪي هئ، وهان سوني ڪي هونگي. تو خيال ڪيئا سونا لي جائين. ڪئين ناڻڪ بناڻي هئ. ڀارت تو ناميگرامي هئ، اوڙ ڪنڊون ۾ اٽني هيري جواهر نهين هوتي. باپ ڪهتي هئ مٿن سيڪو واپس لي جاتا هون. گائيد بن ڪرڪي. چلو بچي، آب گهر جانا هئ. آتمائين پنت هئ، پاون هوني بگر گهر جا نهين سڪتي هئ. پنت ڪو پاون بناني والا ايڪ باپ هين هئ. اس ليئي سڀ يهان هين هئ. واپس ڪوئي پي جا نهين سڪتي. لا نهين ڪهتا. باپ ڪهتي هئ بچي، مايا تمهين اوڙ هين زور سين ديهه ايمان ۾ لائينگي. باپ ڪو ياد ڪرني نهين دينگي. تمڪو خبردار رهنا هئ. اس پر هين ڀڏ هئ. آنڪين بڙا دوکا ديتي هئ. ان آنڪون ڪو اڌڪار ۾ رکنا هئ. ديڪا گيا پائي بهن ۾ پي درشتي نيڪ نهين رهتي هئ تو آب سمجهايا جاتا هئ پائي پائي سمجھو. يهه تو سڀ ڪهتي هئ هر سڀ پائي پائي هئ. پرنٽو سمجھتي ڪچ پي نهين. جئسي مينڊڪ ٿران ٿران ڪرتي رھتي هئ، آرٽ ڪچ نهين سمجھتي. اُپي ٿر هرايڪ بات ڪا يٿارٽ آرٽ سمجھ گئي هو.

باپ ميني ميني بچون ڪو بٽ سمجھاتي هئ ڪ ٿر پڳتي مارگ ۾ پي عاشق ٿي، معشوق ڪو ياد ڪرتي ٿي. دڪ ۾ جهٽ اُنڪو ياد ڪرتي هئ هاءِ رام! هي پڳوان رحمر ڪرو! سورگ ۾ تو اُٿسي ڪيي نهين ڪهينگي. وهان راوڻ راجيہ هين نهين هوتا هئ. تمڪو رام راجيہ ۾ لي جاتي هئ تو اُنڪي مٽ پر چلنا چاهيئي. اُپي تمڪو ملتي هئ ايشوريہ مٽ. ڦر ملينگي دئوي مٽ. اس ڪلياڻڪاري سنگر ڀڳ ڪو ڪوئي پي نهين جانتی هئ. ڪيونڪ سيڪو بتايا هوئا هئ ڪلهيگ اُجن چوٽا بچا هئ. لاکون ورش پري هئ. بابا ڪهتي يهه هئ پڳتي ڪا گهوڙ اُٺيارا. گيان هئ سوجھرا. ڊراما اَنوسار پڳتي ڪي پي نونڌ هئ، يهه ڦر پي هونگي. آب ٿر سمجھتي هو پڳوان مل گيا تو پٽڪني ڪي درڪار نهين رھتي. ٿر ڪهتي هو هر جاتي هئ بابا ڪي پاس اُٿوا باپ دادا ڪي پاس. ان باتون ڪو منش تو سمجھ نه سڪي. تمھاري ۾ پي جنڪو پورا نشچيہ نهين بئنٽا تو مايا ايڪدم هپ ڪر ليتي هئ. ايڪدم گچ ڪو گراه هپ ڪر ليتا هئ. آشچيروٽ سُننتي... پُراڻي تو چلي گئي، اُنڪا پي گائن هئ، اچي اچي مهارڻيون ڪو مايا هراءِ ديتي هئ. بابا ڪو لڪتي هئ بابا، آپ اپني مايا ڪو نهين پيڄو. اُڙي، يهه هماري ٿوريئي هئ. راوڻ اپنا راجيہ ڪرتي هئ، هر اپنا راجيہ استاپن ڪر رهي هئ. يهه پرمپرا سين چلا آتا هئ. راوڻ هين تمھارا سڀ سين بڙا دشمن هئ. جانتی هئ راوڻ دشمن هئ، اس ليئي اُسڪو هر ورش جلاتي هئ. مئسور ۾ تو دسهڙا بهت مناتي هئ، سمجھتي ڪچ نهين. تمھارا نام هئ شو شڪتي سئنا. اُنھون نين ڦر نام بندر سئنا ڊال ديئا هئ. ٿر جانتی هو بروبر هر بندر مثل ٿي، آب شو بابا سين شڪتي لي رهي هو، راوڻ پر جيت پاني ليئي. باپ هين آڪر راج يوگ سڪلاتي هئ. اس پر ڪٿائين پي اُنڪ بناءِ دي هئ. امرڪٿا پي ڪهتي هئ. ٿر جانتی هو بابا همڪو امرڪٿا سُناتي هئ. باقي ڪوئي پهاڙ آد پر نهين سُناتي. ڪهتي هئ شنڪر نين پاروتي ڪو امرڪٿا سُنائي. شو شنڪر ڪا چتر پي رڪتي هئ. دونو ڪو ملا ديئا هئ. يهه سڀ هئ پڳتي مارگ. دن ڀرت دن سڀ تموپرڏان هوتي گئي هئ. ستوپرڏان سين ستو هوتي هئ تو دو ڪلا ڪر هوتي هئ. ترينا ڪو پي واسطو ۾ سورگ نهين ڪها جاتا هئ. ٿر بچون

ڪو باپ آتي هئ سور ٻواسي بنائي. باپ ڄاڻي هئ برهمڻ ڪل اوڙ سور يونسِي چنڊرونسي ڪل دونو استاپن هو رهي هئ. رامچندر ڪو ڪتري ڪي نشاني دي هئ. تهر سڀ ڪتري هو نان، جو مايا پر جيت پاتي هو. ڪمر مارڪس سين پاس هوني والي ڪو چنڊرونسي ڪها جاتا هئ. اس ليئي رام ڪو باڻ آڏ دي ديئا هئ. هنسا تو ترينتا ۾ پي هوتي نهين. ڳاڻن پي هئ رام راجا، رام پر جا... پرنٽو يه ڪتري پن ڪي نشاني دي دي هئ تو منش مونجهتي هئ. يه هٿيار آڏ هوتي نهين هئ. شڪتيون ڪي ليئي پي ڪتاري آڏ دڪاتي هئ. سمجهتي ڪچ پي نهين هئ. تهر بچي آبي سمجهه ڪئي هو ڪ باپ ڳيان ڪا ساگر هئ اس ليئي باپ هين آڏ مڏيه آنت ڪا راز سمجهاتي هئ. بيحد ڪي باپ ڪا جو بچون پر لو هئ، وه حد ڪي باپ ڪو هو نه سڪي. 21 جنمون ڪي ليئي بچون ڪو سڪڙائي بناء ديتي هئ. تو لولي باپ نهرا نان! ڪتنا لولي هئ باپ، جو تمهاري سڀ دڪ دور ڪر ديتي هئ. سڪ ڪا ورثا مل جاتا هئ. وهان دڪ ڪا نام نشان نهين هوتا. آبي يه ٻڌي ۾ رهنا چاهيئي نان. يه پوئو نهين چاهيئي. ڪتنا سهج هئ، صرف مرلي پڙه ڪر سَناني هئ، ڦر پي ڪهتي هئ برهمڻي چاهيئي. برهمڻي بگر ڌار ڌار نهين هوتي. اڙي، ستيه نارائڻ ڪي ڪتا تو چوئي بچي پي ياد ڪر سَناتي هئ. مئن تمڪو روز روز سمجهاتا هون صرف آلف ڪو ياد ڪرو. يه ڳيان تو سات روز ۾ ٻڌي ۾ بٽ ڄانا چاهيئي. پرنٽو بچي پوڻ جاتي هئ، بابا تو ونڊر کاتي هئ. آڃا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ ڳڏمار ننگ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌار ڌا ڪي ليئي مکيه سارا-

1 - باپ سين آشيرواد وا ڪرپا نهين مانگني هئ. باپ، ٽيچر، گرو ڪو ياد ڪر آپني اوپر آپيهين ڪرپا ڪرني هئ. مايا سين خبردار رهنا هئ، آنڪين دوکا ديتي هئ، انهين آپني اڌڪار ۾ رکنا هئ.

2 - فالتو جهرمئي جهنگمئي ڪي باتين بهت نقصان ڪرتي هئ اس ليئي جتنا هو سڪي شانت رهنا هئ، مڪ ۾ مهلرا ڊال دينا هئ. ڪي پي آلتا سلتا نهين بولنا هئ. نه حد آشانت هونا هئ، نه ڪسي ڪو آشانت ڪرنا هئ.

وردان - اوناڻي پراپتي ڪي آڌار پر سدا سمپنتا ڪا آنيو ڪرني والي پرسنچت پو

سنگم ڀڳ پر ڊئريڪٽ پرماتر پراپتي هئ، ورتمان ڪي آڱي پوشيه ڪچ پي نهين هئ. اس ليئي آپکا گيت هئ جو پانا ٿا وو پاء ليئا.... اس سميه ڪا ڳاڻن هئ آپراپت نهين ڪوئي وستو برهمڻون ڪي خزانن ۾. يه اوناڻي پراپتيان هئ. ان پراپتيون سين سمپن رهو تو چلن اوڙ چهرې سين سدا پرسنتا ڪي وشيشٽا ڊڪائي دينگي. ڪچ پي هو ڄاڻي سرو پراپتيوان آپني پرسنتا چور نهين سڪتي.

سلوگن - پرماتر پيار ڪي آنيوي بنو تو ڪوئي پي رڪاوٽ روڪ نهين سڪتي.